

34 and 35

Meddelarens namn och ad: Geat Tjöring, Finska kva, Håkismäla.

Stagermannens mann, adress, fackbrev och
c. 17. Jönköping.

C. de Jodua.

No 1. F. d. Embrue Juliana Solanderdotter,
Född Waismatten 1800. i Kaggsthus. Hög-
skultskolaren, Kaggsthus-högsk. stad 1876.
i Förening Samfundet.

i Fräike Sammahälles.

N:o 2. F.d. Landtmäster: Nils Johan. Född 1811.
i Bjärkebo, Högshults församling, Brämare-
södra. Stod 1898. Sammanträdde.

Edw. J. 1898. Hammastad.

N:o 3. F.d. Packhusgårdens Jöfver Samielman.
Född 1810. i Fickesborg, Regimentskören.
Härnösand = Rön. död 1901. i Hockhus
Samuelsskär.

Sammashkader.

N° 4. Bonkan Nathida Jeevnan, född
1846. i Rindshult, Prästmarasacken,
Valmas-döen. Ad: Rindshult, Prästmarasacken.

N:o 5. Skammakarsenken i Södra Jäffersåsen, Sö.
1844 i Thorslund Bräknsåla-Jöken, Råttne-
Käm. ad.: Thorslund, m. Thorslund.

For:

Född 1885 i Kauhaukka = Acker, Hanna =
Berg = Kän. Född 1916 i Kauhaukka, Hg-
Kauhaukka = Hanna = Acker.

N° 8. Född. Kauhaukka = Hanna =
Acker. Född 1840 i Glibbetsorp, Hållberg =
Acker, Hanna = Kän. Född 1837 i
Glibbetsorp, Hållberg =
Kauhaukka.

N° 9. Född. Kauhaukka = Hanna =
Född 1841 i Kauhaukka, Glibbetsorp =
Acker, Hanna = Kän. Född 1839 i
Kauhaukka = Hanna = Acker.

N° 10. Född. Kauhaukka = Hanna =
Acker. Född 1852 i Glibbetsorp,
Kauhaukka = Hanna = Acker. Född 1852 i
Kauhaukka = Hanna = Acker.

Bönligt = Alla Månsdagar 6te Cap: 2:14. helst del:
 "Gör dig en ark utan murar" c. 1.15. "Min
 mormor, jag ska älska dig som en ark, som
 att Alla bygga på ark: c. 1.8. ar. som
 gick till sig alla, by Alla har
 Ark och har sin egen ark.
 det Alla bygga på ark: "För
 på den här ark de alla värld, ark
 mormor. som Alla bygga på ark
 med bygga flera ark med mormor
 ark ark: "Om Alla har du ark ark
 en ark vill du Ark, ark ark

Hyndle Sr.

men, men, som ringa allmogem,
har jag i riknad av behåvliga the-
diér öf. Rumat Ramma långt, men, så
är jag ändå kackram all i mig
och rätt och för lidliga till intam-
kan det är ett i alla ständat Randa
falkminnen. Bländ mina fraktion-
lära för jag sticht på framtid-
la min mörmas, lagobersa thesthan del.
och min fälsor, lagobersa thesthan del.
vilka i kackramt minne bevarat
mig, som nu är 65 år gamle.

"Jag är sant lika att jag
 vill ha dig och bekämpa ditt alla,
 men hade inte jag även varit dig
 hjälplig, så hade inte även blivit
 "lygd! Och nu vill jag ha min andra
 u älsket! Men lika ville inte förälska
 del erat, sedan han med "Prämarita =
 ben" = (Men är en eller en, som man enligt form-
 vordit till det förde med i glöden.) Jag
 och Alängde smena in i lagarna. Men
 det var en trolig eld, så fast (syntetisk)
 kunde, ej laga sig av lagarna. Jag för-
 vandlade från sig till en ganska mar-
 ta luga, myg, gånge och och de för-
 märke han laga sig av lagarna utan
 att meda vrigarna, betydelsefullt
 nog. Men i den mestade, när jag
 omvärde detta. "Du förklarar att jag är
 att syntetisk hanna men är en "döda"
 och så var det då med bra.

2.

Flugamma hafte sig þá áttu okk þar m.j.
ellin, nær detta gunga in í arkku. Stann
flafile, hadd þig áð minn fæðinn, anger-
mann n.º 2. Fölgjande: fagðar stultu þús
Akrya þugor, mygg, fæðingor, mygg okk
seðau. Allama dæm í arkku, áð áð þu

[illegible]

Blott en gräddan de "baggelbrot" såg
 de vara förtärlig, så man ej höga
 sken och höga prar Mo. Gärnen
 vunnit att stå att han byggde åter,
 by han visste att den blev till stödning
 för Moak och hans famly. Gärnen vis-
 sat att trumkinner och symstige
 mottagna för smickes och han be-
 stöt att "stilla Moaks husen till"
 höga famly. "Om dag fram har till
 vinn och hade: "Du är en vacker kvin-
 na och Moak har dig här, men Moak-
 ra tiller med vandra. Nu står
 han stäbba och bygger på åter och
 längtar efter din närvaro. Du höga
 till honom för han älskar dig till
 Moak. Kom till mig. När han fram till
 in man, så ställe han med Moak-
 sta och locka honom till ställe,
 men Moak var upphagen med sitt as-
 ke, så han byggde ej på sin gun-
 nas älskelshygge. Men främst
 var främst vara efterfrågan. Han
 höga samma framför Moak och
 Moak omständiga sin fram. Det
 hade till följat att Moak var
 ganska till ställe och ställe till

nam! Men Stefan lykte, "Nagardag"
skall du väl giva mig i "Nagardag"
Stefan kunde se en skugga, men så
stilla han, "Det är du och min lust
du, som följt mig, att jag tyckte
du skall du att mig giva Stefan en
min lusten här. "Stefan tyckte
att här på hemliga ställe och gav
att glädsen. Han skulle pröva
där såka med ett annat försök
men detta men har pröva de, den
fa mera följade sig här, så han
måste att ha Stefan tyckte
"Ja säger att att glädsen grati" så står
den gamle Angemannen.

S.

Att Stefan häddade en glädsen har en
här, men jag har så mycket en
om "Stefan tyckte", som ett
Stefan är följt mig, att jag tyckte
mig i följt Stefan och jag: "Läst
"och följt honom" (att) utan att
det hade vara något med Stefan
da Stefan att det var följt i
ning, men vi läte Angemannen
fa på ett ögonblick: "Ja Stefan att
mycket följt att 100-fals kunns
följt!

"manga" att de segnade, som översign
(mycket smått segn) i 3 dygn med omvä
ändas till jona. Samt som till i skogen
na bliva "öppna" "öppna" "öppna"
till väntande som en biten från skogen
men ihåliga i sygen, som ett skogen, men
som skada sig på må måligt var
att vara boken. En sådan "öppna"
va "var alltid" "var i må måligt" "var
gärna" "var" "som som till "öppna" "var"
ke boken som till boken. "Var alltid"
känd i skogen som boken. "Var som
mycket makt i skogen till segn med
en till segn i skogen till segn med
känd i skogen som boken. "Var som
gärna" "var" "som som till "öppna" "var"
ke boken som till boken. "Var alltid"
känd i skogen som boken. "Var som
mycket makt i skogen till segn med
en till segn i skogen till segn med
känd i skogen som boken. "Var som
gärna" "var" "som som till "öppna" "var"
ke boken som till boken. "Var alltid"

nam. "Nen Sakam kyokke, "Wagankung"
shate du eae gwa mig e "Wagankung"
Shate kundade en Akumot, men ke
Marade hae, "Set as du oth min hute
zu, Nam koteht mig, att jag tyvsa:
Nu shate du at mig gwa "Wagankung"
min huteht hae: "Wagankung" kyokke
ut hae wa kemtoge shate oth gar
at gwahtem. Nam shute gwahtem
dam haka med oth vamt gwahtem
men datta men hae gwahtem, der
ke mena huteht mig haehtem, ke hae
mahte auka hae "Wagankung"
"Ja haehtem gwahtem gwahtem" na hae
den gwahtem haehtem.

John;

Att Maak hädade en "väike" has en väike
 heik, men jag lee hi amfala en Maag
 an "Maak" hädade "kan erästäking"
 Maag an hädade has maigau hädade
 nē g. y hädade hädade hädade
 "och heika hädade (arheer) hädade hädade
 det hädade hädade hädade hädade
 da hädade att det hädade i hädade
 ning, men vi hädade hädade
 ka hädade hädade att hädade
 mycke hädade att hädade hädade

Gläddes både de gamla släktarna

Cap: 17. Kärrer: "Och Enn kände min

hustru, o. s. v." Honnen dit fick guldbrän

da om blod, men fick mera än ett blod

och läste, så om allbyggaren: "och

rest "Sehunderade allas läng, temlia at

mar blod och drömma allas hög och be-

ha utan och rimar: "Se hade gumman,

: "Hon, vad locket var stora och stora,

ga den kille, om strikas några hässlar

mar från de loken: "Gumman fick

den upptäckningen att det var samman

han, som hade så väldigt besvärliga

och mårk lufthälg.

6.

De hava icke hört att mera än ett dyg
as dem, "Som ej kunde bresta vatten" "dag"
hade att gå in i affren och detta dyg
var "Kohnen", by den "Hade stället
skapat" "Såligt vad tagelmannen
hade. "Den lagalen kända staden under
nydöskaden för den hade han skapat
"Och när en skaple dyven så had de
kan att ha skapat ett dyg, så till ga
Gud honom lyfte. Så skaple staden
slammaren, men glömda att skapa
måga Ben at honom: "Hä vete hade

1881/11

man vet ju, om man vill ha
med mållag i gärdet. De skiljagare
det hade de hade en allmän för
klagat om en "överangett" och
"målet".

[illegible]

har aldrig blivne "vaktamt" på min-
skäpet! så sköt jag obekvämligen.

Min följande kalle i mina pojkar
om ett möte! så himla alltså!
den kallade "Nacka" och "Nacka" jag
känner "Nacka" för att jagna kändis
uttryck, så är naturligt ut, som en
följande kändis! "Och! När den man
skälde sig med skämmas och är i
vår öra! "Så var längvarig växa att
försöka" men skälde sig kända man
fakti "Så var över våra skämmas och a-
a, så var längvarig kända att försöka"

Stägen om kändis skäpet av jag-
man N. 2.

När Gud skapade kändis, så var "Nacka-
fö" (Nacka skämmas) med och ville
försöka kalle. "Så var kända en kung
kändis på människan, och när han var,
jag Gud ett av hans kändis och gjorde
kända för "Skämmas" blev något att
försöka var kända med kändis skämmas.
ly var kända kalle till kända: "Du vill kalle
dig lika god som jag, så du får skä-
sett!

formade han till gästerna, även gäst
då väldigt stora & blumiga. Så
vår Herr och hvar: "Lycker du så
gäster, som gästas de en vacker frim
"Det intet du att en frim med charm, att
hvara små gäster?" "Kan väl så vara, ha
hade jag, men jag skall göra hem och
låt de ha Amalase, kändt han. Hade
vår Herr och hvar och jag, så
han: de du vettit en skiljakt frim
måste hvara lyliga här: "Havde de"
kändt hvar, men jag skall väl göra
grän de ha gäster. "Så var han de & gä
ett kändt hvar hvar. "Så har väl hvar
och det tal en vettit frim ditt
damma hvar?" "Om vacker frim
skall vara småt an mig, & intet
en fullt gäst gäst. "Så
hvara ingenting på vår Herr och hvar
ning, men kändt: "Jag, gäst väl
na kända & Amalase. "Här var Herr
dessa hade han: hem har du varit
dumare bli du, & de ammal till en
vacker frim, som ska på vara lag
kända, småt och kändt Amalase, & du har
ammalase, hvar, som gästas de." "Så"

he. "Nu hade de väl gått an må att ha
en sysslig verksamhet, men de ha en, jag
ä äre alltid enast. Gärnsten blev mis-
belaten med sin hustru, ä de förhåll-
konan, när han såg det vackra "Går-
sam sin skapst" statens hustru var de
hemskt elak, att han kunde: "Går ja inte
slut på henne, så gör han slut på mig."
En dag var den hustru och ä gäde-
kar. de komma den till en "Natt" (var-
kunderant släktning.) "Frid "Natten" kom
en ä och över en var "Gårge" (Går-
ge ä en till utav andra lagda hustru och
att gå på över en. "Natten" var skild,
men hans hustru hade att han var flyg-
När den så var mitt på "Gårge" (N-
de "Går" "Gårge" de "Natten" ä flyg, de
knyttar jag ä an. "flyg" hade han,
blum, ä så lag han ä vaktade ä himm-
de. de angående det gärdsten att han
knyttat ut sin hustru, så han hade:
"Gårge med skänken, ä kall det var
kand, så skall jag ä öpp det." Men
han himnade mitt i en och mest
skänken. När han höllt, ä flygde
flyg, ä så såg han han handen äre att
net och "flygde med skänken" och så

1881

Jag hade varit till gästerna, sedan hade jag varit till
den värdige Mora i Blumbyga. Så hade
vi varit och hämtat: "Jag har du da"
färdig, som gästarna ha en vacker frimärk
"Det var du och en frimärk, så
hade jag, men jag hade gått hem och
hade deka Amalase, kändt har. Hade
vi varit till de hem och har, så hade
han: "Du vettst, en skiljakt frimärk
måste vara flyttiga här: "Här är det"
kändt har, men jag hade varit gäst
grän deka gäst: "Ja, vad har de ä gäst
ett kändt har. Här: "Ja, vad har de:
och det var en vacker frimärk ditt
damma bokenat: "Om vacker frimärk
skall vara Amalase om mig, ä in det som
en flyttiga gäst: "Ja, vad har de
varade ringning på en kändt Amalase
ning, men kändt: "Jag har varit Amalase
na länga ä Amalase: "Ja, vad har de
idella hade har: "Om har du varit
dumma bli du, ä de Amalase till en
vacker frimärk, som har varit Amalase
länga, kunde och kändt Amalase, ä du har
i gäst kändt och flyttiga, på de flera
Amalase, Mora, som flyttiga: "Ja, vad har de"

gång då Herrfrån en mått gick mot hem-
met från ett mörgyll, hade han leggen
söfats, som stulle skänka ena stannan
Stafaren hade besigtigt upp i en källgravn in-
vid vägen i att få ett hemmet. När stann-
sam från fram, så frågade han "Hej"
du?" "Gämlen!" svarade en hemmet, där
satt från grannen. Så hade stannan:
"Gå då ner, så gå till skola hans med,
och äta frukost, för jag är gift med en
nytt för huset ditt." Stafaren tog till
"Hans" (Beren.)

"Kamayan" (Penca.)

[illegible]

Ständige Jagd im Gebirge

0/5/17

Det hände för omkring 60 år sedan att
någ, sif, handskan skulle vara på-
ken om värdet Gud skapade firman.
(Det kändes mig i ett husställe i Jär-
kall, Malmålsalarna. Unging-
en skulle ha varit enligt de-
beten ord i första Mosebok & Cap: 1:8.
"Och Herrens Gud sade: Det är icke gott att
vara en allena: o. s. v." Men han var
sade i kraft av "Gud hann att manna"
hade det för gott da han var allena. Det
fick bli så därefter, byggingen återtog.

14/11/11

bedröfligheten! som samvettiga de
mest skarpa! men om jag hade
bestämd, man måste vänta på
den slutakt: "Indamnat helgas
ett äran i fruktning
som äga av jag skärfverkan. (i avslut-
ning till Pilsen. som gång både i en skö-
ny en fattig dräng, som hette "Jette". Han
var dypslagen för att göra likt skärfverkan-
ren med "Konguldrarna" i byn isynnerhet
en dammare, som både då. Så var
Jette rikskänd till häradslöften för en
gam köttelre, som han nekade till, att
han begärde att få ha sig med varje-
man. Men det fanns ingen prätta hys-
skället, som kunde förklara Jettes förklar-
damskärshet, inre han avlade ed.
Stämman var lyfte att dammare
kunde skälla några fristående
till s. h. "Gä = Pille" = (Garna Jette.) Jette
kände dammare, och han frågade "Jette
vem har skapat dig?" "Gä" "Ja har Ma-
ren gjort" "Ja, alltså har skapat
dig, gästade dammare. Men skapat
huru. Ja skapat Jette: "Ja jag så skälla
en fråga till dammare?" "Jette" "Ja du se
blev kvar. Jette frågade: "Jette har skapat
Jette!"

En mycket sköntsam saga i avslutning
till Bille, en sagemanns sön. Jag läste den
då vi bodde i Hållanmanus för några
år sedan.

En kall vinterdag vandra de i skogen
gen skogen. De gingo där in för att hitta
vår. Gården skulle hitta sig till bostaden
för att en kverstenen i skogen, en stor vit-
kupa, en vasskupa i guldmynt. Stig-
na vara bräcka nog att se på den opp-
den goda maken! Nämmande om an-
kattig man ej borde "Ja ja ut med jul"
Gården svarade: "Nej ska ha alla maten
med det vittert att man inte koger till en
mak, ni läser något i den H. Skrift,
som berättar in på den handling. Detta
vara den viliga till. Så gick den för-
ste till bostaden och tog den stora "Förste-
heten" och avskat skogens kverstenen
det som hade: "Och skat skat skat skat
skat till kverstenen och avskat den H. Skat-
ten kverstenen och gick mot bostaden.
Så gick den andre till bostaden och tog gi-
den under armen och sade: "Och när ja-
men en kupa som det förskade kupa de
samt."

han muck armen och spårade ut en
"färdskrift" och sade: "Sedan de lilla
männ kört upp en barack i en dröm av
icke vänta äls till Herrens gunga en
annan dag hem till sitt land" Hatten
8. Cap: 5: 18. Stigaren gick ut genom fönstret.

Son bibelens skänksam och full rikhet
i anbudning till Bibeln av Angestman
nr 9. Beträffande vid en Kolonial, då jag ha-
lade i Tinkhult = Gadi, Koloniala = Jotter

Son kall vinterdag girga 2 alldeles
männ landstegen hand i den lilla hösten
denn saknade jagar till mat. Sen en
av dem var "Bilbussare", den andra
var "Färdskrift" ja nämnde dem
en stor Herrens som innehåller
gammaral rik, religiös, entusiast. Så kall
de dem ja jag en 102 i likhet, blatt
hag något av inbörre att säga. Om
en skuld hade Bilbussaren: "Fag gäver
Bild av Stora källan i Ragners karta,
och den förgyller du honom, för du
har likt guld ännu i din herret. Stig
ga dem in till en smickare och fick en
liken lyftad brödkunnig. Sen girga
denn armer och "Samlade lilla
Post 11

gyltaren. Kan äg. riktigt höra ännu,
vi hava nyligen gått den men an för
ville skälla den på en ljun plats, så
kann den kost "O jag skall stå på
H. manne i hollandskismischen i sta-
sa skolen i skånga till de Ann dörar-
na. "Ein - lutt" så de möraren, så litta
den på attaren var till stora ankom-
gaf, kackade och gunga. Ja e. m. skulle den
hava stor lydnung och galkena kack-
de in i kallen, men hände att en elar
lukt frångde ut från hollandskismische-
en, så en bar galkena vägrade vassa ju-
kom skulle de i sin H. enfald vira gäl-
kerna "bilden av en H. man." Men så kan
sympade dörarna till nischen. Sam

Den lilla berättare i avslutning till
Fikeln. De allmänna folkskolan från mi-
na fäderns tid.

Om sammaren, då först väder sådes,
kan man skundam gå se "fädesvise-
lar sammara smittande och för fatta i
kräftblåder, som hänga i kack och
satt

bladiga ljudet. De skall ha en
fyll blommers dag för sin elakhet.

II.

1) De kända av äldre tiden att efter ha
ning i öppna slän spratta i vatten och
räga "Jei Jai Räggelsthan" i räga (ejner-
het eller parter) "Räga" i kille för
bada, men "Räga" är blottat de fram-
ma namn bada. Oja! Sen, som till kille
gå sig kläderna var kallad "Räggelst-
han" "Jei ingen kille spratta för "Räggel-
han" förän han stift på sig kille. Han
sen, och alla skulle vi gå på slän på
namn gång. Oja! Räga andra levan
ningar den "Räggelsthan" och vi ej efter
Räggelsthan (Räggelsthan) och även so visst
kan "Jei kille som hade på "Jei" för Rög-
gellan "att kille på ej. "Jei" och othän
kännetecken. Alla, som kille på
räga. Oja! Y muna på kille ej. Jai-
han och kille kille. Att kille
kille på sig i kille kille (Räggel-
sthan) kille, som att kille på kille
de kille, som att kille kille på kille

... alla syna sig huru starka alla verna.
och mätte säga, att det finnes ännu en
och annan flicka hos oss och hyäna
: att de följande utan som följde
att ett litet mått av "Blygsamhet"
i kvinnans förmånera uppträde.
Ti känna även benämningen "Firkant":
där som står, som gick till Nam och ginge
något längre och längre på mycket, som
i firkant, kan de "Firkant": "Och: Men om
och i firkanten har hem blott en lög-
lång abstrakta, de heter det: "Ja, du blott-
ta inte firkanta".
Att känna till höll man "Mycket" när
innan det. Att i närliggande för med flickor
ila fela ord, som vara mest kända för
innan var bland annat: en pojke, som
i gjorde blev användt av "Känna. Se-
rika den, som gav till "Önämnden"
atad, gick "Önämnden" till och i. o. m. Mycket
m uppging, som hade samma firkant, som firk-
a "göra" under samma firkant, som firk-
an följde de var utlyst för dem: "(My-
ing till återstann bebyggelse i gängen i
yghuset.) Att "Gå en flicka följande var
: tilläget följande bebyggelse, som i
: hade den starka firkant, firkant.

man var en gammal gammal man
klut och ledan fräga, "För jag nu för
att uttala mig? Föreläsa om hävande
Men, när man blev tillkallad, och
var det för att om tillhopplighet, så
de den unge åliga opp och bynda den
gamla sin plattig. Men den anförde
gatt var den manmiska, som ålåg
förläsa sig, samt vara framman
Färdmaslunder frögar —
det gatt vilka tillfällen då man fick
hålla överens med andra övriga
dessa av anförda frögar. För vid by
ningar, så fördes man tiden mellan
militärisk med khar. En annan till
var att "Föreläsa var". Man lög en frögar
och gick bland mängden till frögar,
"Föreläsa var? Har "Ja" så svarar
viss längd på frögar, och så svarar
"När jag kommer och får betalk för mig
svik, så får vi vaken. Själva eller yngre
eller yngre känderna." Men den förmer
de höghetaren starkt gammal upphög
på grund av att frögar. Om det var en
frögar, som skulle betala sin vär, så
fröglade frögar, som var i betalken eller
under khar, så har fröglade. Så
fick han se khar känd, och han var

1811

[illegible]

[illegible]

[illegible]

na en "Kölsch", så heter det "Kölsch".
du har det där vassa vassa, så du
vill ha det en jämtaktig le aiet. "Stämma"
de ären härliga att drängen (ungdomen) gör
de ett en liten plats i sin an, de hade
man "Gama dig höjre för Michas, så
du rikel för hälsa "Gamsot" (Ramsot)
le aiet. de gamla hade verkligen en
hållare var "Jula variet" för unga, aiet,
föth.

Om k. ex. alla lyfte ej vill vassa li-
lelara utan knakade och hade oft "Kam-
var en "relax unga, "så hade madden
at henne: "akta dig, du ska ha ett
hast du sin Adanadai unga när du
bli gift. "Stikka bögade gräsa och föga
de "Sticket Kall var jag ha 18 barmunga-
Maden hade egentligen 1 1/2 dussin (num-
ma 7) detta var ju ären på samma
gång en hälsar den kammarellare, som en
fylligt skämt från madden Nida!
men i lyfte häkte till att vassa opp!
teller att en giftaresten man eller kvin-
na aldrig fick nog "för stämma eller
nyligen nog för stämma utan bakade om,
så hade det den, "så gör så de alla för
det, så du för gifta det med barm stämma."

...men ...
får se "Och så fort de gamla himna att
de fort; så ha vi inga. Det är ett förgäfligt
faktum, men samt; ty hos de unga finns
inget (häger inget) att kenta i gamla, för
källa "Myögnat. Inom allgub och
frälsma - boken finns inget byge
ambud mera än jag. "Jag är allena över
bliven; så vitt jag vet. Glänska delarna
vad jag upplever är från hämtarna
färdiga dagar. Det mig resanligen betyg
far; så har det gamla varit så länge jag
minnes källa mitt "Kärla Myögnat;
så jag åter i skat till färderna utgär;
dell nu minnet, dels nu mina många upple
ningar från jag och upplevaren. Sina
färderna utgär så ej, så den "Kärla i be-
het eller källning; ty jag so är källa
att ej källa "färderna" i allmogens
hem. Det är att, med eller minnet både
färd, som källa från jagar till jag,
fram far till kan. Detta källa i jag,
som källa. Men källa källa källa källa
har var min mest, källa källa källa
jag har källa detta källa i källa att min
källa källa källa källa källa källa källa
glänska, och gott källa källa källa källa källa källa källa

den gamla Nagolera-Huset som n. 1. år en en-
kel, men ståtligt byggt hus med en stor
satt klippa öfver. I sin högtidliga ställe
har upp 4 barn 2 pojkar och 2 flickor, var-
av min moder "Johanna Johansdotter"
var 4de barnet bland bröderna. (Huset
ej alla Nagolera-Huset.) Huset ligger
i en stor äng. Den gamla och nya stället
och stället ligger i byarna och stället
upp 5 ar barnen, som vara mindriga
vid huset med besökning, har haft 2-
land huset. Den mestare från årgår,
allt från 18 år till var hemmet i klippning
och radio, men det gamla lag hemmet nä-
makt. de långa vinkelbröderna, när han
hvar sin kala de har om "lilla stället"
809. "Hans hade en brödet, Jockumera högar
rester efter som varit i "antvåmet", men
desa bär han hade årgår i stället." "Om
vinkelbröden när han "Nagolera-Huset"
hå högtade en liten, klippa högt fram-
för hemmet på gästgästerna, 2 det stället
till han. Hans bröderna död. "Hans var
i år. Hans hade om hösten framfart,
om hösten högtade, om stora årgår
i, om Nagolera och "Nagolera-Huset"
i stället, och om Nagolera-Huset i stället.

och den "vassa" som jag hade...

blod, så blev han kallig på dammen
som kalle om hus "offspring" "Eusebe"
he se man gott i "Eusebe" nu som "ka"
de "kränning" så de ble så kalla
äfter henne, att de ville följa efter
skogen. Som kalle om gilla och om
säm kalla, smärtsamt i många vassa,
kärnan. m. och han skildrade detta i
byggderna, där han såde sina vännar
olika. Jag minns hur jag, som liten
gryte, på köst och vinkelskåporna
vagnade mig ut i köket i mörkret efter
någ vatten ut den stora käll, detta var
han berättat för oss vid bevar. "Eusebe"
dan var minnas. Nu har denna skrift
den skildrade, kalla, vilat 48 år i skogen
griftgård, men för mig är den upprepade
skildringen en gång!

och Gud.

Min far var F. E. Rantmar: "Gode Rantmar"
som. Född den 1891 1822. i Björkebo, Hög-
lundskölen, Rantmar-kan. Stöd den 27/10
1889 och begravd den 7/11 samma år. För
var yngre syster, syster i skrift, men gäll-
de det att ha varit om att i födelse och
födelse, så kunde den kalla gubben kalla
där, som ringar omman i min ungdom!

Kar. Bröjde Nunga Sammansattalen 37:u
 (Manniska gill.) de glänske kackramheten fram
 nu alla ögon. väl var kar rätt de nika öm
 likt herack sprucke, men den kända fram
 väskade meläga i längen, kar lag sedan
 det förgäves rätt att koma. för var en enkel
 Odalman de gamla Namnen. stygt religiös
 och allomfattad. Han komnde mig i Nunga
 så; men karis dyga minne och allomfatt
 vid myrket har varit en Redderna för den
 risande raven bland lieli skönlönen. för
 kar i bid till uppmärksamhetens morgon.

Färdas Nils, Nageman n: 2. hade ett glä
 lyne; kar lag att "Gust i Gult" Namm
 god lagabevärlare, men de flesta av kar
 lagas vara skämthamma. kar satte satte
 allomfatt skäthamma. och gilla skäth-
 de kar att riva lagas. kar kade om kar
 gubbar "sitt mig till kar för att kar kade
 ka. "Fidare karu gubbar sökte på klockhop
 Neman att ga till klockhopiden vira nalle
 för "Nammatt, gubbar och Nagematten.
 kar laga dam i "Lyne" vad nulle året har
 de nalle, men de nalle att kar
 ett myrket raven, kar kade "Gubbar"
 för N. Namm ha mellan kar nalle

"närna om natten vad de var och det när
var 14 år. Men efter min faders död, så
var jag där i cirka 8 år till faders död.
Fadern var en rik land, så vid sin död
nådde han så sin ende som 100000 kronor
kvarnar i kamkaret och gårdar. Det hade han
färdig i många år. Men i följande tre
fleda gårdar, så han givet honom
en stor "företag" det hade faders dag
och gästerna varar. Ja, faders var en
glad, gäst, gäst, glad, glad han, och
glad, dag han. I tillika sken hade han
och tillgångarna. Jag färdig under hans
han min källa hand och stads, "faders
sål väl gå hand i färd" "han sken
lydligt. "Nu när han sin till mig faders
känna till, och nu när han om att
skäpiga han för tillika stadt. "Sminnet
stället "hade faders gått den vägen
hans minne." - Detta i alla mina bästa
hagermar. Lydan kallas färdig de alla
där. Faders faders för följande
hans minne. "Men det är min
hans minne inställd med faders an
känna till ett år, som ej "hans gäst
känd mått till följande."

vi i våra nya rummet i en liten rummet
håll, (som före en kunnigt hant) har också
något att se vidsträckt lyfte en smula på hatten.

Fra Jämskars hem fram jag till Kragstads-
kallan nr 8. Hem, by hemmet man "Kragstads"
kan "var min förmiddag. Dagabeskrif-
tarna nr 8. Det gott till att skilja om till-
skugga från hemmet och följande till. Det
en "Neder i den gamla kallkallan om "Jäms-
skallan" (grå gylliga om) hemmet upptä-
dum vara för följande och kan gå de som
tycker mycket i en liten håll, de
dåre kallade kan om hemmet i hem-
met hemmet mittommanan "den dag"
något på grannarna om i det de
ta ett kallar vid vatten kallar. Jag en
dum Nina kan för att "Myäla grannarna
smålycka. "Åh! Jag måste höga fatta
mig hem, de kallar i möjligen hantman
på vidare beröra detta m.m.

Stageman nr 5 var en sötaktig aräta
kallan, Åh, Åh och alltså "Ranga
föreläsa "laga hantman varit om till-
kat. De alltså hemmet kallan med
att "Ranga smittallan (regelan) och
hantkallan i en liten. Jag också en
som!

min vara för vildlystigt, men minnades
både ha jag känt uppfostran och
vad var och en helt beaktade.

De gamla traditionerna i våra orter
många blott, ty ingen "uppfostran" de
har. Gamla färdsmän 1810 och färdsmän
1810 1814 beaktade ännu något, men endast
för mig. Det är nu näst intet något
mer, som man av dem kan få höra
mer. De äro höga. Många äro där för
och säga sin färdsmän med sig
men. Någon jag en ung människa, de
där färdsmän, som äro färdsmän
med ganska många och vilka uppför
sade äro. "Ändå gubben" är ett
klart "vittas" där till varandra, och så
börja där till "fästare" - Men de
är dock för mig ett välkommet fästare,
att fästas många andra i
mitt fästare. Men har jag ännu
ligt till fästas om, så vill jag
min fästas beaktade och beaktade.